

Special Express

vychází u příležitosti Výročního setkání mecenášů BOHEMIAN HERITAGE FUND

3. dubna 2017

Nº 1/17

Vážený pane ministře,
Vaše Excellence,
vážení mecenáši, přátelé,
dámy a pánové,

mám velkou radost z našeho již čtvrtého setkání. Jsem opravdu poctěn a se mnou celá správná rada tím, kdo všechno tady dnes je. Je tu signifikantní účast činitelů ekonomické sféry. Doba je opravdu těžká a kultura a s ní související věci začínají zajímat širší okruh lidí než jenom bezprostřední kulturní aktéry, umělce a konzumenty. Ukazuje se, že systémové a systematické rozvinutí prvku mecenášství, prvku soukromé iniciativy amatérů, kteří podporují kulturu, bylo velmi správné a velmi dobré. Udělali jsme to před osmi lety – tehdy jsme chtěli náležet k vyspělému světu. Dnes vidíme, že aktualita tohoto počínu narůstá, že dokonce narůstá potřebnost takové aktivity, protože dějiny se daly do pohybu, a my si klademe řadu otázek, nad kterými jsme ještě nedávno nepřemýšleli. Daností a naprostých jistot je čím dál méně, a když na tyto otázky hledáme odpověď, musíme ji hledat mimo běžná řešení. A v tuto chvíli přichází na pomoc dvě věci – kultura se svými hodnotami a společenství lidí, kteří se kolem kultury pohybují a kteří v tomto smyslu mají co říct jiným tónem a z jiného úhlu.

Druhý důvod, proč obzvláště vítám představitele velkých firem, je to, že BOHEMIAN HERITAGE FUND je opravdu striktně soukromým

nadačním fondem, a je tedy ve svém rozhodování o podpoře umění suverénní. Ale velké firmy jsou, byly a budou čím dál víc partnery našich projektů, protože tím, jak jsme získali znalost prostředí, jsme se stali určitým mezičlánkem či mostem mezi světem umění a světem businessu. Pokud spojíme síly, můžeme dosáhnout daleko víc a můžeme přivést k životu významné projekty, které tato země opravdu potřebuje. V Praze i mimo Prahu.

Potřebujeme dořešit téma Mozarta v Praze, potřebujeme uchopit sté výročí republiky, což s sebou přináší spoustu otázek. Nevím jak vy, ale já si při myšlence na sté výročí republiky uvědomuji, co všechno jsme si ještě neřekli, co všechno jsme si ještě neuvědomili. Na co všechno za těch sto let vlastně nebyl čas. Částečně jsme bojovali, respektive naši předkové, o holou existenci, anebo byli prostě otráveni v nějakém bezčasní. Svoboda se počítá jinak. Je kolem ní spousta práce a je potřeba spojit síly, a proto jsem tak rád, že dnešní shromáždění je unikátní právě sestavou představitelů ekonomiky, mecenášství a kultury. Za to vám chci velmi poděkovat.

Chtěl bych zdůraznit několik věcí, které se týkají činnosti nadačního fondu. Ta není ani bezbřehá ani chaotická, naopak ji vedeme určitými směry. V rámci spolupráce s institucemi je naše materiální podpora podmínka nutná, ale pro nás nikoliv dostatečná. Zároveň se s nimi snažíme vést dialog jako laici, jako mecenáši. Dialog o tom, jak vidíme jejich práci a co si myslíme, že by se mohlo v životě instituce projevit. Často to nejsou žádné požadavky, které vznášíme na instituce, ale docela obyčejné povzbuzování. I v kultuře platí únava, i v kultuře někdy platí rutina, a v kul-

Osobní poděkování mecenášům BHF od ministra kultury Daniela Hermana a presidenta BHF Pavla Smutného

tuře zejména platí omezenost finančních prostředků. A to samozřejmě srazí ambice. Naší rolí často je i to, že s festivaly, divadly a jinými entitami hovoříme a pokoušíme se jim říct: nebojte se, vy jste dobří a udělejte tohle, myslíme si, že byste mohli zkusit tohle. Někdy nám vysvětlí, že to není správně, ale často s námi souhlasí, že to správně je, anebo to dokonce udělají. Malým příkladem je festival Lípa

Collegia 1704 v královské kapli. To byla opravdu velkolepá prezentace českého souboru s geniální dramaturgií. Ve Versailles se ukázal obrovský zájem Francouzů o českou hudbu a již víme o dalších plánovaných koncertech českých souborů. Také jsme domluvili návštěvu presidentky versailleského zámku, paní Catherine Pégard, v Praze. A třetí věc je ta, že nás setkání inspirovalo k tomu, aby BHF

Ministerstvo kultury ČR

tuze zejména platí omezenost finančních prostředků. A to samozřejmě srazí ambice. Naší rolí často je i to, že s festivaly, divadly a jinými entitami hovoříme a pokoušíme se jim říct: nebojte se, vy jste dobří a udělejte tohle, myslíme si, že byste mohli zkusit tohle. Někdy nám vysvětlí, že to není správně, ale často s námi souhlasí, že to správně je, anebo to dokonce udělají. Malým příkladem je festival Lípa

Samostatné téma je debata s Národním divadlem, které má složitou pozici, protože, jak víte, je to divadlo ohromné. Vidíme kriticky jeho PR a řadu dalších věcí, ale zároveň si myslíme, že v řadě aspektů je divadlo mnohem lepší, než se říká, a že současné úsilí o celkovou autonomii souborů je správné a moderní pro 21. století. Takže jsem rád, že vám mohu oznámit, že jsme se dohodli, že s Národním divadlem budeme pokračovat ve spolupráci a že máme vymyšlené konkrétní projekty, na kterých budeme spolupracovat.

Současně přemýšlíme o mezinárodním kontextu naší země a naší kultury. Velmi jsme se sblížili s Versailles, které jsme spolu s našimi mecenáši navštívili při příležitosti koncertu

vyzval Janu Semerádovou z Collegia Mariana, která je nejen skvělou hudebnicí, ale také badatelkou, aby sestavila katalogizaci nebo přehled české hudby 18. století. Protože 18. století není vlastně žádným způsobem pořádně zachyceno. Chováme se k němu macešsky, hudbu často vnímáme od Škroupa dále. Přitom jsme byli hudební velmoc již v 18. století.

Chtěl bych také říct, že jsme moc pyšní na spolupráci s festivalem Smetanova Litomyšl, který se neustále a velice zlepšuje. Smetanova výtvarná Litomyšl je už čistě práce našeho fondu po několik let a rád bych za to poděkoval všem aktérům této vynikající aktivity, ať je to Robert Runták nebo David Železný a naši další kolegové. Protože ve Smetanově výtvarné Litomyšli budeme opět plnit exkluzivní roli: snažíme se přebírat věci, které jiní nedělají, Smetanova výtvarná Litomyšl bude koncipována výlučně jako výstavy ze soukromých sbírek. Můžeme se těšit letos na vý-

stavu, která bude dramaturgicky souviset s uvedením titánské symfonie Gustava Mahlera. Ve Smetanově Litomyšli bych vás rád ještě upozornil na představení v Nových Hradech, kde se velmi autenticky dělají opery malých forem.

Svatovítské varhany, to je úkol sám pro sebe a zároveň pro nás všechny. Zde se BHF neobjevuje přímo jako finanční partner, protože by to nebylo vhodné a správné, ale vyskytujeme se tam jako organizátor asistující pražskému arcibiskupství. Vytvořili jsme Společenství svatovítské katedrály, které má eminentní členy, představitele klíčových českých institucí - ať jsou to akademické instituce, média, asociace bankovní, profesní, podnikatelské a další. 24. dubna pak bude slavnostně zahájena národní sbírka.

Rok 2018 se jeví jako magický. Všichni víme, že nás čeká sté výročí republiky. Současně je to také padesáté výročí roku 1968. Čím více se roku 68 vzdalujeme, tím méně si s tím víme rady. Je to obrovské memento a skutečně ostrá zatáčka, kterou jsme nevybrali přesně 50 let po založení republiky. David Železný vymyslel skvělé řešení, jak se k tomu postavit - výstavou 70s In and Out. Ta bude reflektovat 70. léta ve výtvarném umění doma a v diaspoře, a měla by se stát zásadním příspěvkem k pochopení našich duchovních dějin. Na příkladu obrazů a umělců uvidíme daleko víc než z politických traktátů.

V dialogu s Univerzitou Karlovou podpoříme malý, ale velice zajímavý seminář o TGM, což je, možná překvapivě, iniciativa Ferdinanda Trauttmansdorfa, dřívějšího rakouského velvyslance a jediného zahraničního člena naší správní rady. Přišel s myšlenkou zaměřit seminář o TGM na jeho roli státníka a její formování. Toto jsou základní body našeho programu. Naší metodou je kulturu nejen podporovat, ale nechat ji působit na sebe a své rodiny a kultivovat sami sebe.

Závěrem mi dovoluji poděkovat panu ministru Danielu Hermanovi nejen za jeho dlouhodobé pohostinství na půdě ministerstva pro tato setkání, ale především za jeho neutuchající podporu našemu fondu. Ta výrazně přispěla k naší institucionalizaci a formování, například formalizováním našich vztahů prostřednictvím memoranda o vzájemné spolupráci. Cítíme se opravdu privilegovaní v tom, že pro nás má pochopení. Jako mecenáši jsme hrdí, že se nám tohoto ocenění ze strany ministerstva dostává.

projev Pavla Smutného,
presidenta BOHEMIAN HERITAGE FUND,
dne 3. 4. 2017

Augustin Sobol, mecenáš BHF, a Jiří Maceška, vicepresident Česko-izraelské smíšené obchodní komory

Daniel Herman, ministr kultury, a Jan Kraus, tajemník Federace židovských obcí v ČR

Daniel Herman, ministr kultury, děkuje mecenášům BHF

Grażyna a Jiří Grundovi, mecenáši BHF

Karel Kortánek, ředitel Česko-izraelské smíšené obchodní komory, s Pavlem Smutným, presidentem BHF

Dechové trio Českého národního symfonického orchestru uvedlo podvečer výběrem Mozartových skladeb

Daniel Herman, ministr kultury, a J. E. Daniel Meron, velvyslanec Státu Izrael v České republice

Michal Popov, mecenáš BHF, a Tomáš Paclík, vicepresident BHF

David Železný a David Karásek, mecenáši BHF

Jitka Pánek Jurková, dramaturgyně BHF, a Petr Michal, člen správní rady a mecenáš BHF

Kvarteto Českého národního symfonického orchestru vítá fanfárou přicházející hosty

Slavnostní předání poděkování Janu Vrátníkovi, mecenáši BHF, z rukou Daniela Hermana, ministra kultury, a Pavla Smutného, presidenta BHF

Lukáš Pták, jednatel společnosti Bärenreiter Praha, a Eva Velická, Bärenreiter Praha

Markéta Hánová, ředitelka sbírky Asie a Afriky Národní galerie, Milena Kalinovská, ředitelka sbírky moderního a současného umění Národní galerie, a Pavel Smutný, president BHF

Zdeněk Novák, státní tajemník ministerstva kultury, a Pavel Smutný, president BHF, vítají hosty na 4. výročním setkání

Patrik Košický, náměstek ministra kultury

Pavel Smutný, president BHF, a Pavel Krtek, generální ředitel, České dráhy, a. s.

Pavel Smutný, president BHF, Eva Drahošová a Jiří Drahoš, dřívější předseda Akademie věd ČR

J. E. Daniel Meron, velvyslanec Státu Izrael v České republice, a Mojmír Hampl, viceguvernér ČNB

Pavel Smutný, president BHF, a Jan Blecha, člen představenstva, Dopravní podnik hl. m. Prahy

Pavel Smutný, president BHF, a Jana Šorfová, ředitelka GASK

Pavel Smutný, president BHF, předává dar od mecenášů BHF Danielu Hermanovi, ministru kultury

Petr Dvořák, generální ředitel České televize, a Jan Burian, ředitel Národního divadla

Radovan Blažek, mecenáš BHF

Slavnostní dort na oslavu mecenášství a Josefa Hlávky připravili cukráři Top Hotelu Praha

Slavnostní recepci připravil tradičně Top Hotel Praha

Projev ministra kultury Daniela Hermana

Vážený pane presidente,
Vaše Excellence,
vzácní a milí hosté,
dámy a pánové,

zážitek krásy je jako kapka osvěžující rosy, která padá někdy na rozpraskanou půdu našich všednodenních starostí. Vyslechli jsme si na začátku krásné tóny Mozartovy hudby, nacházíme se v krásném barokním Nostickém paláci. To jsou všechno věci, které na nás nějakým způsobem působí. Myslím si, že ona barokní harmonie, s kterou byl tento palác vybudován, se v jeho zdech dokázala uchovat,

a je důležité, abychom se snažili tuto harmonii, ať už ji čerpáme odkudkoliv, kolem sebe šířit všude tam, kde jsme. Toto setkání je setkání lidí, kteří se o to snaží. Jak už krásně řekl pan státní tajemník Zdeněk Novák, je na místě poděkovat, a to velmi upřímně a srdečně. Jako člověk momentálně pověřený službou kultury této zemi, člen vlády České republiky, vám upřímně děkuji za to, co děláte. Protože věci se nedějí samy od sebe, vždycky musí být lidé, kteří za těmito věcmi stojí. Jak říká vaše krásné heslo: „Cítit odpovědnost za kulturní dědictví znamená kultivovat vlastní budoucnost“ – v tom je asi řečeno všechno, ale musíme se o to snažit, protože jak

jsem řekl, věci se nedějí samy od sebe. A jsou-li lidé, kteří dokáží sčítat pozitivní energii, vytvářet synergii plusů, tak potom se ono symbolické světlo rozšiřuje, aby se nerozšiřovala tma. A je to vaše velká zásluha, jak už zaznělo: nemusíte, ale chcete. Skutečně vám velmi děkuji za to, co děláte, a chci, abyste se tady v tomto paláci, který byl před staletími takovým centrem setkávání české kulturní společnosti, abyste se zde cítili dobře a abychom si z dnešního večera odnesli onu kapku zážitků krásy, která snad oživí i nějakou onu prasklinu, kterou nám působí starosti a boje, v nichž každý den musíme obstávat.

Děkuji.

Vilém Anzenbacher, poradce ministra kultury, a Jakub Hollmann, mecenáš BHF

Vít Dvořák, šéfredaktor portálu OperaPlus

Společná fotografie mecenášů BHF

Zdeněk Novák, státní tajemník ministerstva kultury, a Jakub Skřejpek, ředitel BHF

Zdeněk Novák, státní tajemník ministerstva kultury, Milan Hein, ředitel divadla Ungelt, a Linda Skarlandtová, PR servis divadla Ungelt

Soňa Červená, mecenáška BHF

Děkujeme Vladimíru a Radkovi Dohnalovým a jejich společnosti Top Hotel Praha, která věnovala slavnostní raut.